

niedziela

głos z Torunia

NR 21 (1014) • J • ROK LVII • 25 V 2014 • TORUŃ

W NUMERZE:

U Maryi Wspomożycielki w Nawrze – sanktuarium diecezji toruńskiej

Echa kanonizacji

Z życia Wyższego Seminarium Duchownego

MATKA LEKARZA – NASZA MATKA

BOŻENA SZTAJNER/NIEDZIELA

Wyobraźmy sobie taką sytuację. Mój syn jest cudownym lekarzem. Profesorem nad profesorami, zna się na wszystkich chorobach, potrafi zawsze postawić trafną diagnozę i zastosować odpowiednie leki. Każdy, kto do niego przyjdzie, odchodzi zdrowy. Nie wszyscy jednak o nim wiedzą, a niektórzy wiedzą, ale wątpią w jego umiejętności, inni jeszcze nie mają odwagi, bo myślą, że taki wybitny człowiek nie zechce się z nimi spotkać. I tu wkraczam ja – matka, która jest pewna tego, że mój syn poradzi sobie ze wszystkim, że przyjmie każdego, absolutnie każdego, i każdemu ześle ukojenie, i każdy, kto się z nim zetknie, odrzuci swoje choroby i bóle, i stanie się jak nowo narodzony. Chodzę więc między ludźmi i zachęcam ich do wizyty u mojego syna: wątpiących – przekonuję, słabych – wspieram, kulejących – podtrzymuję, zawstydzonym – dodaję odwagi

i absolutnie wszystkich chcę zaprowadzić do syna. Czy moja posługa odbiera mu chwałę, zarobki, podziw ludzi? Nie, ale dzięki mojej cichej i pokornej działalności on jest coraz bardziej znany, podziwiany i coraz więcej ludzi do niego przychodzi. Ja sama byłam jego pierwszą pacjentką – tą, która własnym przykładem może zaświadczyć, że on naprawdę może każdego uleczyć. Jeżeli ktoś powie o mnie coś dobrego, to tylko w kontekście: ta pani mi pomogła odnaleźć tego wspaniałego lekarza, ona mnie do niego zaprowadziła, wahałem się, ale mnie przekonała, bałem się tam iść, ale dodała mi odwagi i miała rację, jej syn jest wielki, wybitny, jedyny, najlepszy.

Na takiej zasadzie Maryja – Matka Jezusa prowadzi nas do swego Syna. Wiele Jej zawdzięczamy, więc podziwiamy Ją, śpiewamy o Niej, modlimy się. Prosimy Ją o wsparcie, kiedy słabnie nasza wiara w uzdrawiającą moc Jej Syna,

prosimy o pomoc, kiedy zmagamy się z szarżą życia codziennego. Dlaczego jest nam tak bliska? Chodziła po świecie tak jak my, nieobce Jej były cierpienie i trud. W swojej ziemskiej wędrówce była matką, żoną i gospodynią domową. Nie siadała sobie na krzeselku, żeby cały dzień wyśpiewywać psalmy Bogu, ale służyła Mu i modliła się całym sercem, wypełniając swe codzienne obowiązki. Ona – najpokorniejsza z pokornych, pierwsza pacjentka swego Boskiego Syna – Lekarza Dusz, Jezusa Chrystusa, uczy nas, jak żyć. Bezustannie powtarza: „Uczyńcie, co wam mówi mój Syn”, prowadzi nas, kroczy między nami i pociąga do Niego, wskazuje nam drogę. Nie wahajmy się więc Ją uwielbić i wyrazić Jej swoją wdzięczność, nie bójmy się poprosić: „Maryjo, weź mnie za rękę, poprowadź do swego Syna”. Bóg sam dał nam Ją na Matkę. Idąc za Maryją, dojdziemy do Jej Syna, a przez Niego do Boga Ojca.

Zofia Duraj

Podziękowanie za kanonizację

W bazylice św. Mikołaja w Grudziądzu 1 maja sprawowana była Msza św., podczas której mieszkańcy miasta dziękowali za kanonizację Jana Pawła II. Mszy św. koncelebrowanej przez kapłanów z dekanatów grudziądzkich przewodniczył ks. inf. Tadeusz Nowicki. Homilię wygłosił ks. prał. Henryk Kujaczyński, proboszcz parafii pw. św. Maksymiliana Kolbego. „Zgromadziliśmy się w tej świątyni, aby podziękować Bogu za dar kanonizacji naszego rodaka. Każdy człowiek rozpoczyna kiedyś swoją drogę życia. Jaką drogę wybiera i jakiego będzie miał przewodnika na tej drodze? Dla Jana Pawła II Maryja była najważniejszą przewodniczką, której zaufał i zawierzył. Św. Jan Paweł II kieruje do nas wezwanie, że nie jesteśmy sami. Przewodzi nam Matka Boża. Proszę was, drodzy bracia i siostry, abyście nie ustawali w drodze do świętości. Trzeba nam jak Jan Paweł II poddać się woli Bożej. Otwórzmy nasze serca na Jezusa i Maryję. Wpatrujmy się zawsze w krzyż, który był ostoją dla tego świętego” – powiedział ks. prał. Henryk Kujaczyński.

Koncert ku czci św. Jana Pawła II w wykonaniu scholi parafialnej

Na zakończenie ks. kan. Dariusz Kunicki podziękował za liczny udział w Eucharystii i zachęcił wiernych do modlitwy za wstawiennictwem św. Jana Pawła II, który 10 lat temu otrzymał tytuł honorowego obywatela Grudziądza. Po odmówieniu Litanii do św. Jana Pawła II wierni oddali cześć relikwii świętego papieża.

Tego samego dnia wyświetlony był film pt. „Grudziądzanie u Ojca Świętego Jana Pawła II”. Został on zrealizowany przez Towarzystwo Pomocy św. Brata Alberta oraz Grudziądzkie Centrum Caritas. Następnie odbył się koncert ku czci świętego w wykonaniu scholi parafialnej „Pueri Sancti Nicolai”.

Zenon Zaremba

Rocznica nawiedzenia

4 maja minęła 1. rocznica nawiedzenia parafii pw. św. Mikołaja Biskupa w Grudziądzu przez kopię Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej. Z tej okazji w bazylice proboszcz ks. kan. Dariusz Kunicki sprawował Mszę św. dziękczynną za peregrynację. Eucharystia była również parafialnym dziękczynieniem za kanonizację Jana Pawła II i Jana XXIII.

Kazanie wygłosił wikariusz ks. Mariusz Zawacki, który zauważył, że św. Jan Paweł II swoim życiem dał przykład do odnowienia serc ludzkich poprzez przyjęcie Chrystusa. W sercach wiernych z Grudziądza wyjątkowe miejsce zajmuje również Matka Boża. „W 1. rocznicę nawiedzenia kopii Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej wołamy do naszej Matki. W naszym sanktuarium czcimy Ciebie od wieków jako Matkę Bożą Łaskawą i modlimy się do Ciebie, abyś nam wypraszała u Pana Boga nasze pragnienia i prośby” – mówił kaznodzieja.

Na zakończenie ks. kan. Dariusz Kunicki odczytał modlitwę, którą odmówiliśmy przed rokiem, przyjmując Czarną Madonnę. Mszę św. ubogacił śpiewem chór parafialny „Kolegiata” pod dyr. Marka Mateckiego.

Zenon Zaremba

W intencji Ojczyzny w bazylice

W bazylice św. Mikołaja w Grudziądzu 3 maja mieszkańcy miasta dziękowali Bogu za wolność i modlili się w intencji ojczyzny. Mszy św. przewodniczył ks. inf. Tadeusz Nowicki w asyście ks. kan. Dariusza Kunickiego, proboszcza tego miejsca, ks. kan. Józefa Lipskiego, proboszcza parafii pw. św. Józefa Oblubieńca, i ks. płk. Piotra Wszelakiego, kapelana garnizonu grudziądzkiego Wojska Polskiego. Obecni byli przedstawiciele parlamentu, władz miasta z prezydentem Robertem Malinowskim, kierownictwo garnizonu Wojska Polskiego z kompanią honorową, przedstawiciele policji i kombatantów. Homilię wygłosił ks. kan. Dariusz Kunicki, który podkreślił, że ten dzień jest piękny i radosny. „Dziś czcimy dwie matki, tę umęczoną – Polskę, i Maryję, naszą Królo-

wą. Św. Jan Paweł II, całując polską ziemię, traktował to jako pocałunek matki” – mówił kaznodzieja. Ks. kan. Kunicki zaznaczył, że wiara przeżywana prawdziwie prowadzi do odnowy serc i jest nieocenionym elementem patriotyzmu. Na koniec proboszcz bazyliki odczytał fragmenty Ślubów Jasnogórskich, a wszyscy odśpiewali Apel Jasnogórski. Modlitwę za ojczyznę odmówił ks. płk. Piotr Wszelaki.

Część patriotyczna odbyła się po Mszy św. na Rynku Głównym przed pomnikiem Żołnierza Polskiego. Okolicznościowe przemówienie wygłosił prezydent miasta Robert Malinowski. Po Apelu Poległych kompania honorowa Wojska Polskiego oddała salwę honorową. Przed pomnikiem złożono wieńce i kwiaty.

Zenon Zaremba

W Mszy św. uczestniczą delegacje z pocztami sztandarowymi

Walczyli w Lublinie

W dniach 1-2 maja przedstawiciele liturgicznej służby ołtarza z parafii pw. św. Katarzyny z Łasina uczestniczyli w Mistrzostwach Polski w Piłce Nożnej Halowej LSO w Lublinie. Przepustką do tych mistrzostw było zdobycie tytułu mistrzów diecezji w piłce nożnej w kategorii lektor młodszy. Dla ekipy z Łasina turniej był okazją do spotkania się z lektorami z całego kraju oraz do tego, aby uczyć się gry w piłkę na dużych turniejach.

1 maja lektorzy uczestniczyli w Mszy św. sprawowanej przez ok. stu kapłanów. Przewodniczył jej metropolita lubelski abp Stanisław Budzik, który w homilii zwrócił uwagę na piękno powołania kapłańskiego. Po Eucharystii odbyła się rywalizacja sportowa, podczas której lektorzy z Łasina awansowali do tzw. finału B.

Atrakcją wieczoru był mecz z reprezentacją polskich księży w hali „Globus” w Lublinie. Podczas niego internetowo z uczestnikami turnieju połączył

ARCHIWUM PARAFII

Od lewej lektorzy: Szymon Jabłoński, Tomasz Talpa, Szymon Michalski, Dominik Statek, Damian Sokolnicki, Damian Talpa, Kacper Pelzner, Bartosz Wilmowicz oraz ks. Tomasz Jankowski

się piłkarz Dortmundu Jakub Błaszczykowski.

2 maja zaś drużyna LSO Łasina po rywalizacji w finale B, zostawiając w polu takie drużyny, jak mistrzów archidiecezji krakow-

skiej, warszawskiej czy diecezji rzeszowskiej, zajęła 19. miejsce na blisko 50 najlepszych lektorskich drużyn z całego kraju, co jest niewątpliwym sukcesem.

Ks. Tomasz Jankowski

Rozpoczęcie sezonu motocyklowego

Łubianka

Grupa motocyklistów z mototurystyka.com po raz trzeci zorganizowała spotkanie na rozpoczęcie sezonu motocyklowego. Odbyło się ono 4 maja w Łubiance. Miłośnicy zebrali się na parking Centrum Handlowego Kometa w Toruniu i z tego miejsca w samo południe wyruszyli w szyku paradnym ulicami grodu Kopernika do Łubianki.

Nowy sezon rozpoczęli Mszą św. celebrowaną przez dwóch motocyklistów – ks. Pawła Dąbrowskiego i ks. Pawła Maciejko oraz miejscowego proboszcza ks. kan. Rajmunda Ponczka. Po Eucharystii poświęcono motocykle wszystkich uczestników.

Odbywały się również konkursy z nagrodami oraz koncert zespołu „Dzwonek do drzwi”, natomiast całą imprezę z lotu ptaka dokumentował helikopter Hexodron.

ADRIANNA SZCZEBLEWSKA

Kapłani święcą motocykle, aby nowy sezon był bezpieczny

Sezon rozpoczęły również oldtimery. Poza tym można było podziwiać piękno starych samochodów czy motocykl WSK.

Zapewniony był również poczęstunek przygotowany przez Koło Gospodyń Wiejskich z Łubianki, które za symboliczną opłatą na budowę kościoła w Łubiance czę-

stowały smacznymi specjałami. Spotkanie uświetniła swoją obecnością młodzież z „Wędki imienia Każdego Człowieka”, która przygotowała pokaz taneczny.

Uroczyste rozpoczęcie nowego sezonu jest zawierzeniem się Bogu na kolejny rok.

Ks. Paweł Dąbrowski

Zapraszamy

„BĄDŹMY RAZEM”

31 maja w Aeroklubie Pomorskim odbędzie się festyn „Bądźmy razem”. O godz. 10 na terenie Akademii Jazdy B. Bacha ułożymy „Serce dla Mamy”, a następnie odbędzie się „Bieg dla Mamy”. Przy parkingu Toruńskie Stowarzyszenie Ekologiczne „Tilia” będzie przyjmować nakrętki w ramach konkursu „Razem z Naturą”, a na placu głównym na uczestników będzie czekać 400 atrakcji. Paczki od „Biedronki” będą wydawane od godz. 12. Projekt współfinansują – Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego i Gmina Miasta Toruń. Partnerem strategicznym jest Jeronimo Martins Polska SA.

MARSZE DLA ŻYCIA I RODZINY

Marsz dla Życia i Rodziny w Toruniu odbędzie się 1 czerwca. O godz. 12.30 w katedrze Świętych Janów rozpocznie się Msza św., następnie o godz. 14 na Rynku Staromiejskim rozpocznie się marsz. W tym samym dniu odbędą się marsze w Grudziądzu i Brodnicy. 8 czerwca odbędzie się w Działdowie razem z festynem i uroczystościami w parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej, bł. abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego.

CAMINO POLACO

Pracownia Szlaku św. Jakuba działająca na Wydziale Teologicznym UMK, Instytut Historii i Archiwistyki UMK oraz parafia pw. św. Jakuba w Toruniu zapraszają na konferencję naukową „Camino Polaco. Teologia – Sztuka – Historia – Teraźniejszość”. Odbędzie się ona w dniach 6-8 czerwca w Centrum Dialogu im. Jana Pawła II w Toruniu. Uroczyste otwarcie 6 czerwca o godz. 17 inauguracyjną wystawą o św. Jakubie.

ODPUST W DZIAŁDOWIE

Parafia pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Działdowie zaprasza na obchody poświęcone pomordowanym w obozie Soldau w latach 1939-45. Uroczystość odbędzie się 8 czerwca o godz. 12. Podczas Mszy św. bp Andrzej Suski ogłosi kościół sanktuarium Błogosławionych Męczenników Działdowskich – abp. Antoniego Juliana Nowowiejskiego i bp. Leona Wetmańskiego.

SANKTUARIA DIECEZJI TORUŃSKIEJ (V)

W sercu ziemi chełmińskiej przy dawnym trakcie wiodącym z Chełmży, pierwszej stolicy diecezji, ku Chełmnu, leży Nawra pamiętająca czasy bp. Heidenryka i bł. Juty. Tam w świątyni parafialnej od 4 stuleci gromadzi czciciele Maryi Jej cudowny obraz

Kościół św. Katarzyny i Najświętszej Maryi Panny Wspomożycielki Wiernych, sanktuarium Matki Bożej Nawrzyńskiej

ZDJEŃCJA: FELIKS STOLKOWSKI

U Maryi Wspomożycielki w Nawrze

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Wizerunek umieszczony w głównym rokokowym ołtarzu kościoła postawionego w 1. poł. XVII wieku w miejscu XIV-wiecznej świątyni przypomina liczne wyobrażenia Matki Bożej Wspomożycielki w Europie, także w Polsce. Nabożeństwo do Maryi Wspomożycielki sięga początków chrześcijaństwa, choć po raz pierwszy ten „słodki tytuł” pojawił się w IV wieku w pismach św. Efrema. W XVI wieku Pius V włączył wezwanie „Wspomożenie wiernych...” do Litanii Loretańskiej. W 1816 r. Pius VII ustanowił święto Matki Bożej Wspomożycielki na 24 maja. Wielkim orędownikiem Jej kultu był św. Jan Bosko, a w Polsce prymas kard. August Hlond, także salezjanin. Jego następcą kard. Stefan Wyszyński sprawił, że w 1958 r. umieszczono Jej wspomnienie w polskim kalendarzu liturgicznym.

Nawrzyński obraz

jest anonimowy. Namalowany na desce lipowej, pochodzi z pocz. XVII wieku. Został przemalowany w duchu barokowego malarstwa, z zastosowaniem światłocienia, dzięki czemu zostały złagodzone typowe dla ikon surowe oblicza Maryi i Jezusa. Pozostał układ postaci typu „Hodegetria” („wskazująca drogę”; por. J 14, 6; J 2, 5). Także Dziecko wskazuje na Matkę (por. J 19, 27) jako pośredniczkę Bożej łaski.

W 1767 r. postacie pokryto srebrną sukienką. Wyobrażenia Matki i Syna opatrzone złotymi insygniami królewskimi – koronami i berłem w dłoni Maryi. Złota gwiazda na ramieniu Jej płaszcza to znak doskonałości i symbol

Ks. Tadeusz Kozłowski, kustosz sanktuarium i przedstawiciele trzech pokoleń nawrzyńian uczestniczących w życiu religijnym parafii

Orędowniczki wskazującej drogę oraz wspomagającej człowieka. Głowy Maryi i Jezusa otacza wieniec z 12 złotych gwiazd – wskazanie Ich fundamentalnej roli w dziele zbawienia (por. Ap 21, 12-21).

Z dziejów sanktuarium

W 1619 r. ikonę przywiózł do Nawry Bernard Kruszyński uczestnik wojen z Moskwą. „[Miał

on] szczególne nabożeństwo do NMP. Widział [Jej] obraz na lipowej okiennicy więzienia, a wypuszczony z 7-letniej niewoli wyprosił go sobie” – napisał w 1885 r. proboszcz nawrzyński ks. Franciszek Odrowski w „Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego”. Umieścił wizerunek w swoim pałacu, później przekazał do kościoła. Obraz rychło zyskał opinię cudownego. Znakiem wdzięczności za łaski otrzymane za pośrednictwem Matki Nawrzyńskiej są wota składane od XVII wieku do tej pory; np. o. Antoni Kamiński (1925 – 2002) z zakonu Oblatów w 45. rocznicę święceń w 2000 r. ofiarował obrączki swoich rodziców.

Wiara w orędownictwo Matki Nawrzyńskiej bardzo żywa w okresie międzywojennym, trwała także w czasie okupacji. W 1940 r. Jan Kola zesłany na roboty do Niemiec napisał w błagalnym wierszu: „Panno święta, co królujesz w nawrzyńskim kościele, / która pociągasz cały lud wioski do siebie, / który Cię kocha, uwielbia i służy (...)/ Przychodzą do Ciebie prosić wszyscy (...)/ Byś ludu swego nie opuściła/ i prośby jego u swego Syna przedstawiła”. Prosi m.in. o powrót proboszcza (ks. Wojciecha Gajdusa osadzonego w obozie), „matki, która się troszczyła o każdego” (wysiedlonej z Nawry Ireny Sczanieckiej), oraz „ojców i synów”. Z kolei ks. Stefan W. Frelichowski w liście napisanym 27 lipca 1941 r. w obozie w Dachau prosi o odby-

cie pieszej pielgrzymki do Nawry w podziękowaniu za uzdrowienie (ze śmiertelnej epidemii) sprzed roku w Sachsenhausen. Później dziękuję: „Bardzo ładnie, że wszyscy poszliście (...) na pielgrzymkę do Nawry w takim deszczu” (listy z 6 i 20 września 1941 r.).

Kult Maryi Nawrzyńskiej zaowocował powołaniami kapłańskimi i zakonnymi, m.in. oprócz o. Antoniego – jego brata Józefa OMI, ks. Wacława Preissa, ks. Henryka Kowalskiego, o. Pawła Sczanieckiego OSB. Po wojnie, gdy zabrakło rodziny Sczanieckich i jej dobroczynnego wpływu na moralne i religijne oblicze wsi, kult osłabł, ale nie wygasł w sercach rodowitych mieszkańców wsi, także tych, którzy wyjechali. „Urodzeni tu moi bliscy mieszkający w Bydgoszczy, Grudziądzu, Toruniu, Chojnicach, także na Ziemiach Zachodnich mają ten kult” – mówi potomek przedwojennej nawrzyńskiej rodziny. W epitafium po śmierci Marii ze Sczanieckich Karwatowej w 2007 r. Feliks Stolkowski posłużył się apostrofą oddającą część zmarłej dla Nawrzyńskiej Pani: „Żegnam Cię, Matko w Cudownym Obrazie,/ Uciezko moja, Łask Krynico/ do wsparcia skora w każdym razie,/ Tajemnic moich Powiernico”. W latach powojennych pewien mieszkaniec Głuchowa opowiedział ks. Zdzisławowi Bembniście (duszpasterz w Nawrze w latach 1956-73) o swoim objawieniu woli Maryi, aby nie zaprzestano oddawania Jej czci.

W 2005 r. ówczesny proboszcz ks. kan. Andrzej Zblewski w porozumieniu z bp. Andrzejem Suskim, kierując się słowami dawnej modlitwy: „Pomnij, o Panno święta, że nigdy nie słyszano, abyśmy, gdy się w potrzebie pod Twoją opiekę uciekali, Twego wspomnienia błagali, od

Ciebie opuszczeni byli” – wystąpił z inicjatywą nadania parafii drugiego tytułu: Najświętszej Maryi Panny Wspomożycielki Wiernych. 29 maja 2005 r. pierwszą Sumę odprawił w Nawrze bp Józef Szamocki. Do tego cudownego obrazu ludzie nadal pielgrzymują – mówi proboszcz i kustosz ks. Tadeusz Kozłowski – wypraszając łaski dla siebie i swoich rodzin. Najczęściej przybywają do Matki Bożej, by prosić o powrót do zdrowia i dzięki Jej wstawiennictwu ich modlitwy zostają wysłuchane. Zapraszam więc do nawiedzenia tego pięknego sanktuarium osoby indywidualne i grupy zorganizowane. Przekonasz się, siostró, o tym, że jeśli raz odwiedzisz Matkę Bożą Nawrzyńską, ciągle wracać tu będziesz”. Ks. Tadeusz dodaje, że w tym roku w niedzielę 1 czerwca zostanie zorganizowany Gminny Dzień Dziecka u boku Matki Bożej Nawrzyńskiej.

Warto przeczytać: „Sanktuaria maryjne diecezji toruńskiej” (pod red. ks. Mirosława Mroza i Waldemara Rozyńskowskiego); Jerzy Dygdała, Szczepan Wierzchosławski, „Nawra Kruszyńskich i Sczanieckich”; ks. Andrzej Zblewski, „Panno Nawrzańska nie gardź tym Polski wołaniem...” („Głos z Torunia” nr 26/2005); Mirosław Piotr Kruk, „Ikony-obrazy w świątyniach rzymskokatolickich dawnej Rzeczypospolitej”; w przygotowaniu album „Nawra z tamtych lat...” autorstwa Feliksa Stolkowskiego.

Dziękuję za cenne uwagi ks. Tadeuszowi Kozłowskiemu, ks. kan. Andrzejowi Zblewskiemu oraz Feliksowi Stolkowskiemu, który także udostępnił zdjęcia

Cudowny obraz Maryi Nawrzyńskiej

Kult Maryi Nawrzyńskiej

- ◆ Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy z modlitwą do Najświętszej Panny Nawrzyńskiej i zawierzeniem Jej wstawiennictwu Ojca Świętego, Kościoła, diecezji i parafii – środa po Mszy św. o godz. 17
- ◆ Powołanie Żywego Różańca (kontynuacja tradycji Bractwa Różańca założonego w 1770 r.). Odmawianie dziesiątki Różańca przed każdą Mszą św.
- ◆ Adoracja Najświętszego Sakramentu z aktem zawierzenia Niepokalanemu Sercu Maryi w pierwszą sobotę miesiąca po Mszy św. o godz. 17
- ◆ W Mszach św. dziękczynnych i błagalnych częste odwołania do wstawiennictwa Matki Bożej Nawrzyńskiej Wspomożycielki Wiernych

Odpusty

- ◆ Św. Katarzyny Aleksandryjskiej – 25 listopada, Msza św. o godz. 17
- ◆ Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Wspomożycielki Wiernych – ostatnia niedziela maja, Msza św. o godz. 12

Procesja odpustowa w Nawrze 29 maja 2011 r. Od lewej: czwarty – ks. Tadeusz Kozłowski, siódmy – ks. kan. Marek Linowiecki, dziekan unisławski, z monstrancją – ks. kan. Andrzej Zblewski, poprzedni proboszcz dziekan golubski

BOŻA DUMA – DUMA ZE ŚWIĘTOŚCI

Stoję na schodach Bazyliki Santa Maria Maggiore w Rzymie, jest poniedziałkowy wieczór 28 kwietnia, trwa dzień dziękczynienia za kanonizację Jana Pawła II. Czekam z setkami pielgrzymów na koncert Te Deum laudamus.

Jestem dumny

„Are you proud of John Paul?” („Czy jesteś dumny z Jana Pawła?”) – słyszę za plecami mocno postawione pytanie. Padło z ust siostry zakonnej, która na kanonizację przyjechała z Ameryki Łacińskiej. Zapytała natychmiast, gdy tylko usłyszała, że przyjechałem z Polski. Odpowiedziałem z dumą, że oczywiście. Jestem dumny nie tylko dlatego, że Jan Paweł II pochodził z Polski, że nieustannie podkreślał swoją przynależność do całego dziedzictwa, któremu na imię Polska, ale dlatego, że był wielkim papieżem. Siostra dopowiedziała: „We too”. Nie mówiła tylko w swoim imieniu. „My także” – w tych słowach usłyszałem głos całej Ameryki, głos całego świata.

4 dni spędzone w Rzymie potwierdzały to na każdym kroku.

Kto jest głównym bohaterem tych dni? Jan Paweł II? Jan XXIII? Otóż nie! Głównym obecnym jest Bóg. Prawdziwi słudzy nie zastępują sobą Boga. Przyjechalśmy dziękować za sługi Boga Najwyższego, dziękować Bogu.

Zbliżamy się do Bazyliki św. Jana na Lateranie, katedry papieża, owej głowy wszystkich kościołów. Na frontonie 2 wielkie portrety świętych papieży. Towarzyszą nam na wszystkich ulicach Wiecznego Miasta. Niesione na proporcach, flagach, chustach, zawieszonych na plecach. Widziałem bajecznie, kolorowo ubranych mieszkańców Afryki, którzy mieli kilkanaście razy odbitą na koszuli podobiznę papieży: na piersiach, plecach, rękawach, ramionach. Sądzę, że mieli także w sercu. Serca nie mogłem widzieć, ale zdało się to tak oczywiste. Chodząca chusta Weroniki. Aż trzeba było się zatrzymać i otworzyć usta ze zadziwienia.

Pamiętam świętego

Święci papieże spoglądają z każdej strony. Szukam ich obecności. Myślę: to oni, to moi święci. Pamiętam ich życie. Pamiętam świętego. Mogę i pragnę o nim zaświadczyć. Świętość na wyciągnięcie ręki, świętość, która zesłała z wysokiego koturnu, zstąpiła z majestatu ołtarza, stanęła obok. Świętość, która jest w żywym człowieku. Świętość to sposób życia, poprzez który widać Boga.

Po ulicach Rzymu, wewnątrz bazylik i innych zabytków chodzimy cały piątek i sobotę. Na naszych oczach gęstnieje tłum pielgrzymów, narasta atmosfera święta. Mijamy rozśpiewane grupy, mijamy

ludzi uśmiechniętych, niosących flagi różnych państw, transparenty, na których zapisano wyznania miłości do świętego, odpowiedzi na jego słowa. Na jednym z nich czytamy: „Szukałem was, teraz wy przyszliście do mnie i za to wam dziękuję”. Pamiętam. Wypowiedział je umierający Jan Paweł II, kiedy usłyszał, że młodzież gromadzi się na Placu św. Piotra, by mu towarzyszyć przez modlitwę i dziękować za świadectwo życia. Jeżeli ulica może mówić, to rzymska ulica wołała wszystkimi językami świata. W tym mówieniu nie było chaosu wieży Babel, był śpiew jedności. Tego dokonał jeden człowiek, Boży człowiek, pasterz Jan Paweł II. Z większością mijanych osób nie jesteśmy w stanie zamienić nawet jednego słowa, ale czujemy z nimi jedność. Przyjechali w tej samej sprawie, aby wyśpiewać pieśń chwały na cześć Pana zastępów. Modlą się. Setki tysięcy ludzi, wszędzie tłoczno. Ale tłum nie przeszkadza. Ludzie są sobie przyjaźni, uśmiechnięci. Nikt nikogo nie trąca. Cywilizacja chrześcijańska. Byłem w Azji, byłem tam świadkiem, jak na dworcu tłum trąca się nawzajem, nikt drugiemu nie ustępuje miejsca, walczą agresywnie o swój kawałek.

Stawił się Kościół

Jan Paweł II przygotował nas do milionowych, modlitewnych

zgromadzeń. Dziś zwołał nas po raz kolejny. Z początku odnosi się wrażenie, że połowa pielgrzymów to Polacy. To jednak tylko przyciąganie własnego języka i może temperament, który słysząc i widząc. Obecne są wszystkie nacje, kolory skóry, rysy twarzy, ubiory. W Rzymie stawił się Kościół, który jest powszechny. Stawił się Kościół, który odpowiada na miłość pasterza, miłość ofiarowaną aż po ostatni dzień – 2 kwietnia 2005 r., gdy zagasł płomień jego życia doczesnego, gdy stanął w domu Ojca, aby czynić dalej to, co czynił przez długie 27 lat. Może jeszcze w większym zakresie rozpoczyna pasterzowanie? Kościół w dniu kanonizacji ukazuje nam go. Poświadcza niejako skuteczne działanie w dwóch osobach uzdrowionych, które poniosą do ołtarza relikwie świętych.

Na Placu św. Piotra, na chwilę przed rozpoczęciem uroczystości, pojawia się papież senior Benedykt XVI. Wzbudza sympatię i otrzymuje owacje. Rusza procesja do ołtarza wraz z papieżem Franciszkiem. Kto szeptem mnie pyta: Ilu jest papieży? Dwóch – odpowiadam, ale czuję, że nie jest to dobra odpowiedź. Słyszę dalej: Dziś w naszym zgromadzeniu jest czterech papieży: Benedykt XVI, Franciszek i Jan XXIII wraz z Janem Pawłem II. To właśnie mówi nam Kościół, ogła-

W hołdzie św. Janowi Pawłowi II

szając świętymi, mówi o obecności, bliskości, o wstawiennictwie.

Świętość trwa

Akt kanonizacji następuje po Litanii do Wszystkich Świętych, zaraz na początku Mszy św. Ile jest w tym akcie Bożej mocy. Znowu, podobnie jak w czasie beatyfikacji, widzę wokół siebie łzy wzruszenia. Twarze nie są ukrywane w zamkniętych dłoniach. Łzy spływają swobodnie na bruk Placu św. Piotra. Z nich musi zakwitnąć niejedyn kwiat.

Duma łez. Jestem dumny z tych, którzy płaczą. Płaczą, ponieważ odkryli i doświadczyli świętości, ponieważ zrozumieli, jak ważna jest świętość, ważna dla ich życia, dla świata. Nieświętość boleśnie przemija, świętość trwa. Popatrz na Jana Pawła II.

Dzień po kanonizacji Plac św. Piotra ponownie zapełnił się 100-tysięcznym tłumem. Koncelebrujemy Eucharystię dziękczynną za kanonizację. Przewodniczy kard. Angelo Comastri. Ten sam, który otrzymał trudną misję ogłoszenia świata, że odszedł do domu Ojca Jan Paweł II. W płomiennym kazaniu mówi o słowach i gestach świętego. Zaczynam się oswajać się z myślą, że Jan Paweł II to święty Kościoła.

Wraz z setką kapłanów poproszono mnie do rozdzielania Komunii św. Każdy otrzymuje swój sektor. Gdy wykomunikowałem całą puszkę, odnoszę ją do kaplicy Najświętszego Sakramentu. Wracam do kaplicy obok, kaplicy św. Sebastiana, w której mieści się grób. Na nim widnieją już wyżłobione słowa: Sanctus Johannes Paulus – święty Jan Paweł. Klękam, całuję płytę pod ołtarzem, modłę się. Składam wszystkie intencje, które przyniosłem na pielgrzymkę. Kilka krótkich minut. Za krótkich. Wystarczyło jednak, abym wracał jak niesiony na skrzydłach.

Jestem w domu po kanonizacji. Urosła we mnie nadzieja. Jan Paweł II dał mi ją. Odkrywam jako dar pielgrzymowania.

Tam jest Piotr – Opoka. Na niej jest zbudowany Kościół i bramy piekielne go nie przemogą.

Ks. Rajmund Ponczek

W toruńskiej katedrze pw. Świętych Janów 3 maja odbył się koncert dedykowany św. Janowi Pawłowi II. Jego ramy niemal w całości wypełniła „Missa Jubilate” Tomasza Glanca, kompozytora pochodzącego z Nowego Miasta Lubawskiego, działającego od wielu lat w Niemczech. Utwór przeznaczony na orkiestrę symfoniczną, chór i solistów powstał w 2003 r. z okazji 25-lecia pontyfikatu Papieża Polaka.

Toruński koncert był częścią trasy, podczas której prezentowano „Missa Jubilate”. Muzyczny akt wdzięczności za kanonizację Jana Pawła II obejmował 2 wykonania liturgiczne (1 maja w Gnieźnie i 4 maja w Poznaniu) oraz 2 wykonania koncertowe (2 maja w bazylice św. Tomasza w Nowym Mieście Lubawskim oraz 3 maja w Toruniu).

Wykonawcami „Mszy Jubileuszowej” byli soliści Opery

Kolońskiej: Danuta Bernolak, Ewa Kluza, Róża Frąckiewicz, Piotr Wnukowski oraz Chór „Benedictus” Polskiej Misji Katolickiej w Wuppertalu (przygotowany przez Benedykta Frąckiewicza), Chór Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu (przygotowany przez Czesława Grajewskiego) i Gdańska Orkiestra Kameralna. Wykonaniami koncertowymi kierował Tomasz Glanc, liturgicznymi natomiast Benedykt Frąckiewicz przy organowym akompaniamencie kompozytora.

„Missa Jubilate” to dynamiczne dzieło, skomponowane z użyciem środków technicznych współczesnej muzyki. Oprócz klasycznych części zawiera dodatkowo instrumentalny wstęp oraz „Ave Maria” i „Pater noster” przeznaczone na tercet solistów. W wykonaniach koncertowych części utworu przedzielane były recytacjami tekstów św. Jana Pawła II, które

w Nowym Mieście Lubawskim czytała aktorka Barbara Bursztynowicz, a w Toruniu chórzysta zespołu „Benedictus” Bogdan Dmowski.

„Msza Jubileuszowa” Tomasza Glanca wzbudziła żywe zainteresowanie, o czym świadczyła licznie zgromadzona publiczność. Słowa uznania dla artystów wyrazili bp Andrzej Suski, bp Józef Szamocki oraz burmistrz Nowego Miasta Lubawskiego Józef Blank.

Dla nas, chórzystów sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu, trasa koncertowa „Missa Jubilate” była radosnym i pełnym wzruszeń przeżyciem. 4 koncerty, w których uczestniczyliśmy, ukoronowały 4-miesięczny okres niełatwych przygotowań. Pragniemy podziękować Tomaszowi Glancowi za zaproszenie do udziału w tym niecodziennym przedsięwzięciu.

Joanna Łęgowska

MARK BALICKI

Parafialne Kluby Seniora im. św. Jana Pawła II

Owoce kanonizacji Jana Pawła II jest projekt utworzenia w diecezji toruńskiej Parafialnych Klubów Seniora im. św. Jana Pawła II. Celem PKS jest stworzenie przestrzeni spotkania i działania dla osób w wieku poprodukcyjnym i wolontariatu międzypokoleniowego w środowisku lokalnym jako odpowiedź na potrzeby starzejącego się społeczeństwa, jak również aktywizacja i integracja seniorów oraz integracja międzypokoleniowa w środowisku lokalnym. W ten sposób potrzeba troski o osoby starsze połączy się z nauczaniem papieskim.

Informacje i kontakt: Caritas Diecezji Toruńskiej, tel. (56) 674-44-01

„PÓJDŹ ZA MNA!”

Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Toruńskiej
im. bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego

DNI SEMINARYJNE

Wyższe Seminarium Duchowne w Toruniu i Diecezjalne Dzielu Powołań organizują w dniach od 30 maja do 1 czerwca kolejną edycję Dni Seminaryjnych. Tradycyjnie zapraszamy młodzież męską szkół ponadgimnazjalnych do uczestnictwa w codziennym życiu kleryków (modlitwa, Msza św.) oraz w spotkaniach-konferencjach prowadzonych przez alumnów. Chętnych zgłaszają duszpasterze do 28 maja (tel. 56 658-46-05 – furta seminaryjna). Przyjazd w piątek 30 maja do godz. 18. Zakończenie w niedzielę 1 czerwca w południe.

Zgłoszeni na Dni Seminaryjne przywożą ze sobą: Pismo Święte, różaniec, modlitewnik, notatnik, długopis, śpiwór i środki higieny osobistej (ręcznik i przybory toaletowe). Liczba osób, które Wyższe Seminarium Duchowne może przyjąć, jest ograniczona. Z tego powodu o możliwości udziału będzie decydować kolejność zgłoszeń.

Ks. Leszek Stefański
Wicerektor WSD

REKRUTACJA DO WSD DIECEZJI TORUŃSKIEJ

Kandydaci do Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Toruńskiej powinni zgłosić się osobiście do Księdza Rektora do 4 lipca 2014 r. z kompletem wymaganych dokumentów.

W związku z tym, że alumni Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Toruńskiej odbywają studia filozoficzno-teologiczne na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, kandydaci do WSD są zobowiązani zarejestrować się na stronie internetowej uniwersytetu i odbyć rozmowę kwalifikacyjną z wiedzy religijnej.

Termin rejestracji internetowej dla kandydatów na stronie www.irk.umk.pl do 7 lipca.

Rozmowa kwalifikacyjna odbędzie się w budynku WT UMK przy ul. Gagarina 37 w Toruniu 8 lipca o godz. 9.

Wykaz lektur do rozmowy kwalifikacyjnej oraz spis wymaganych dokumentów na stronie: www.wsdtorun.pl.

Ks. dr hab. Dariusz Zagórski, prof. UMK
Rektor WSD

głos z Torunia
niedziela

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39

fax (56) 621-09-02

e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku w godz. 9-13

Redakcja częstochowska:

Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38